

Vejledning fra Miljøstyrelsen

Nr. 2 1990

Bortskaffelse af affald

Miljøministeriet
Miljøstyrelsen

Vejledning fra Miljøstyrelsen

1985

- Nr. 1: Indsamling af papir fra offentlige institutioner
- Nr. 2: Kontrol med badevand
- Nr. 3: Pligter ved risikobetonede aktiviteter
- Nr. 4: Begrænsning af lugtgener fra virksomheder
- Nr. 5: Beregning af støj fra jernbaner
- Nr. 6: Støj og vibrationer fra jernbaner

1986

- Nr. 1: Vandværkstakster
- Nr. 2: Autoværksteder og miljøkrav
- Nr. 3: Begrænsning af forurening fra affaldsforbrændingsanlæg

1987

- Nr. 1: Strandrensning 1

1988

- Nr. 1: Bekæmpelsesmidler
- Nr. 2: Flyvepladser og lufthavne
- Nr. 3: Kontrol med svømmebade
- Nr. 4: Vejledning om godkendelse af husdyrbrug

1990

- Nr. 1: STANDAT V 1.1
- Nr. 2: Bortskaffelse af affald

**Vejledning fra Miljøstyrelsen
Nr. 2 1990**

Bortskaffelse af affald

**Vejledning om bekendtgørelse
nr. 118 af 23. februar 1989
om bortskaffelse af affald**

**Miljøministeriet
Miljøstyrelsen**

Indhold

1.	Indledning	side 3
2.	Anvendelsesområde	4
3.	Indsamlingsordninger	4
4.	Kompostering af dagrenovation	5
5.	Anvisningspligt	6
6.	Benyttelsespligt	8
7.	Affaldets sammensætning	8
8.	Regulativer	9
9.	Gebyrer	11
10.	Øvrige bestemmelser	12
11.	Bilag: Bekendtgørelse nr. 118 af 23. februar 1989 om bortskaffelse af affald	13

1. Indledning

1.1 Bekendtgørelse nr. 118 af 23. februar 1989 om bortskaffelse af affald trådte i kraft den 15. marts 1989.

1.2 Bekendtgørelsen er baseret på det udkast, som Affaldsudvalget indstillede til Miljøministeren den 29. december 1986. Der henvises til Affaldsudvalgets betænkning, Miljøstyrelsen nr. 1, 1988.

Formål

1.3 Det overordnede formål med bekendtgørelsen er at sikre en bortskaffelse af alt affald, som er hensigtsmæssig og forsvarlig ud fra en miljø- og samfundsmæssig betragtning. Reglerne er tænkt som et redskab til at forebygge forurening fra affald, reducere affaldsmængderne og til at etablere det administrative grundlag for indsamling og bortskaffelse af affald. Bekendtgørelsen fastslår således at enhver, der opbevarer, behandler og bortskaffer affald er ansvarlig for, at der ikke i forbindelse med handlingen sker forurening af luft, vand eller jord, jvf. § 6.

1.4 Bekendtgørelsen udmønter en række af de bestemmelser i miljøbeskyttelsesloven, som Folketinget vedtog i foråret 1986. Det vil først og fremmest sige lovens § 62a, stk. 5 og 7, der er direkte anvendt i bekendtgørelsen. Endvidere supplerer bekendtgørelsen lovens § 62a, stk. 1-4, om kommunernes pligt til at kort- og planlægge affaldssystemet med henblik på at opnå en miljø- og samfundsmæssig optimal styring af alt affald. Bekendtgørelsen bør derfor ligeledes betragtes i sammenhæng med reglerne for genanvendelse.

Nydannelser

1.5 I forhold til de tidligere bestemmelser om affald i bekendtgørelse af reglement om miljøbeskyttelse, er kommunalbestyrelsens ansvar for reguleringen af affaldsbortskaffelsen blevet udvidet væsentligt.

De vigtigste nydannelser i bekendtgørelse om bortskaffelse af affald er følgende:

- 1) Kommunalbestyrelsen skal anvise bortskaffelsesmuligheder for alt affald, der er omfattet af bekendtgørelsen, og som frembringes i kommunen.
- 2) Benyttelsespligt for borgere og virksomheder til de anvisninger, der er meddelt af kommunalbestyrelsen.
- 3) Hjemmel for kommunalbestyrelsen til at indhente oplysninger om affald; oplysninger om miljøpavirkning ved affaldsbehandling og undersøgelser heraf, samt til at stille krav om forsortering og forrensning af affald.

1.6 Bekendtgørelsen medfører endvidere, at alle deponerings- og forbrændingsanlæg, hvortil der anvises affald, bliver registre-

ringspligtige i henhold til lov om afgift af affald og råstoffer. Følgen heraf er, at samtlige deponerings- og forbrændingsanlæg fra 1. januar 1990 skal svare affaldsafgift.

2. Anvendelsesområde

2.1 Bekendtgørelsen er komplementær i forhold til den øvrige lovgivning vedrørende affaldsbortskaffelse. Det vil med andre ord sige, at i det omfang, et affaldsprodukt eller et genanvendeligt materiale eller produkt *ikke* er reguleret af anden lovgivning – eller forskrifter, der er udstedt med hjemmel i anden lovgivning, anvendes bekendtgørelsens regler for bortskaffelse af alle former for affald og forebyggelse af forurening fra affald.

2.2 Bekendtgørelse omfatter dog ikke restprodukter fra elkraftværker. Herved forstås restprodukter fra *kulfyrede* kraftværker/kraftvarmeværker. Miljøministeriet har påtaget sig en del af ansvaret for, at der i stedet etableres de nødvendige restproduktdepoter gennem tilvejebringelse af landsplandirektiver, jvf. Planstyrelsens cirkulære om arealudlægning til placering af specialdepoter for flyveaske og afsvovlingsprodukter fra kraftværker, nr. 14010 af 10. november 1988. Bekendtgørelsen omfatter imidlertid restprodukter fra lokale fjernvarmeværker og fra affaldsforbrændingsanlæg, i det omfang disse restprodukter ikke kan anvendes inden for rammerne af bekendtgørelse om anvendelse af slagger og flyveaske, nr. 568 af 6. december 1983.

2.3 Affald der indsamles i henhold til de genanvendelsesbekendtgørelser, der er nævnt i § 1, stk. 3, er ligeledes ikke omfattet af bekendtgørelsen.

*Forhold til
genanvendelsesloven*

2.4 Materialer og produkter, som afhændes til genanvendelse, vil ikke være at betragte som affald og er derfor ikke omfattet af affaldsbekendtgørelsens regler. De virksomheder der afhænder, skal over for kommunen kunne dokumentere, at materialerne faktisk bliver genanvendt. Kommunen har både ret og pligt til at sikre sig, at materialer, der således ikke er omfattet af bekendtgørelsens regler reelt bliver genanvendt.

3. Indsamlingsordninger

3.1 Bekendtgørelsens kapitel 2 indeholder bestemmelser om indsamling af dagrenovation og dagrenovationslignende affald. Dels den pligtsmæssige indsamlingsordning, dels den mulige iværksættelse af ordninger. Derudover fastsættes adgangen til at

iværksætte andre fælles ordninger for andet affald end dagrenovation. Disse andre fælles ordninger er ikke pligtmæssige for kommunerne, men kan under hensyn til de lokale forhold være hensigtsmæssige ud fra en miljømæssig betragtning.

3.2 Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at dagrenovationslignende affald på virksomheder m.v. ikke skal være omfattet af indsamlingsordningen, jvf. § 2, stk. 4. I stedet skal der anvises en anden bortskaffelsesmulighed, som også er benyttelsespligtig, jvf. § 5, stk. 1, sammenholdt med § 9. Det samme gør sig gældende i bebyggelser med færre end 1000 indbyggere, hvor kommunalbestyrelsen ikke har pligt til at iværksætte en indsamling af dagrenovation, jvf. § 2, stk. 1.

*Ordninger for
andet affald end
dagrenovation*

3.3 Efter § 3 har kommunalbestyrelsen adgang til at iværksætte indsamlingsordninger eller andre fælles ordninger for andet affald end dagrenovation. Udover haveaffald og storskrald kan »andet affald« være bygge- og anlægsaffald; affald fra industri- og erhvervsvirksomheder; specielt sygehusaffald; særligt affald som ikke er omfattet af reglerne om bortskaffelse af olie- og kemikaliaffald.

3.4 Den praktiske udførelse af indsamlingen kan forestås af kommunen eller udliciteres til private virksomheder.

4. Kompostering af dagrenovation

4.1 Kommunalbestyrelsen har med affaldsbekendtgørelsen fået hjemmel til at fastsætte bestemmelser om kompostering af visse dele af dagrenovationen på grundejerens egen grund, jvf. § 4, stk. 2.

4.2 Hvis kommunalbestyrelsen vedtager, at man eventuelt i afgrænsede områder af kommunen vil tillade hjemmekompostering af dele af dagrenovationen, skal bestemmelserne og retningslinierne herom fremgå af affaldsregulativet for dagrenovation. Indtil kommunen har fastsat regler om kompostering i det kommunale affaldsregulativ kan der ikke lovligt komposteres dagrenovationsaffald på egen grund.

4.3 Kompostering af kød- og fiskeaffald samt rester af tilberedt mad bør ikke tillades i private haver. Dette er nødvendigt for at undgå at tiltrække rotter og mus. Bestemmelsen tager således sigte på den vegetabiliske fraktion af dagrenovationen.

5. Anvisningspligt

5.1 Anvisningspligten i kapitel 3, benyttelsespligten i kapitel 4 og oplysningspligten m.v. i kapitel 5 skal betragtes som instrumenter, der tilsammen giver kommunerne mulighed for at styre bortskaffelsen af affaldet på en miljø- og samfundsmæssig forsvarlig måde.

Anvisningspligtens omfang

5.2 Anvisningspligten omfatter alt affald, der er omfattet af bekendtgørelsen, og som frembringes i kommunen, uanset hvilke kilder der frembringer affaldet.

5.3 I helt særlige tilfælde, hvor mængden eller arten af affaldet bevirker, at det ikke kan behandles i sædvanlige anlæg, kan kommunen opfylde anvisningspligten ved at pålægge virksomheden selv at foranstalte en miljømæssig forsvarlig bortskaffelse.

5.4 For hver enkelt affaldstype, der normalt frembringes i kommunen, skal kommunalbestyrelsen pr. 1. januar 1990 oplyse hvilke bortskaffelsesmuligheder der anvises til samt evt. nærmere retningslinier herfor.

5.5 Kommunalbestyrelsen bør i denne forbindelse overveje at udbygge indsamlingerne i medfør af bekendtgørelse nr. 881, 882 og 883 af 11. december 1986 om indsamling af genanvendelige materialer og produkter fra private husstande, erhvervsvirksomheder, og madaffald fra storkøkkener, idet kommunalbestyrelsen har pligt til under alle omstændigheder at anvisе bortskaffelsesmuligheder.

5.6 Det er Miljøstyrelsens opfattelse, at anvisning af bortskaffelsesmulighed må sidestilles med etablering af en kommunal renovationsordning. Anvisningerne bør derfor fremgå af et særskilt regulativ eller eventuelt af et tillæg til de eksisterende regulativer, eller indarbejdes i kommunens eksisterende regulativer.

Konkret anvisning

5.7 Med hensyn til affald, der på grund af materialesammensætning m.v. ikke er egnet til at blive bortskaffet i overensstemmelse med den generelle anvisningsmulighed i regulativet, skal det af regulativet fremgå, at en *konkret anvisning* vil blive meddelt ved henvendelse til kommunen.

Tidsfrist

5.8 Kommunalbestyrelsen kan i regulativet gøre borgerne og virksomhederne opmærksomme på, at henvendelser vedrørende konkret anvisning om bortskaffelsesmulighed bør ske i rimelig tid med henblik på at sikre en miljømæssig forsvarlig bortskaffelse.

Statsafgift

5.9 En kommunal anvisning på en bortskaffelsesmulighed, hvadenten den er generelt formuleret i kommunens regulativer

eller sker efter en konkret henvendelse, medfører registreringspligt for de virksomheder og anlæg, der modtager det anviste affald til deponering eller forbrænding, jvf. lov om afgift af affald og råstoffer.

»Modtagepligt«

5.10 Anvisningen skal ske til behandlingsanlæg eller genanvendelsesvirksomheder, der har godkendelse til at modtage den type affald, der ønskes bortskaffet. En anvisning til genanvendelse kan således supplere eller eventuelt senere erstatte anvisninger til andre behandlingsformål. Det er Miljøstyrelsens opfattelse, at anvisningspligten først kan anses for opfyldt, når der mellem kommunen og anlægget eller virksomheden er etableret en aftale, som medfører en forpligtigelse for anlægget eller virksomheden til at modtage det anviste affald. Dette medfører, at anvisnings- og benyttelsespligten bliver modsvaret af en modtagepligt for det anlæg m.v., der anvises til.

5.11 Anvisningen skal ske således, at der både sikres en miljømæssig og tilstræbes en samfundsøkonomisk optimal bortskaffelse af affaldet.

Geografisk afgrænsning

5.12 Den anviste bortskaffelsesmulighed har i princippet ingen geografisk afgrænsning. Anvisningen kan således være rettet mod anlæg, der er placeret uden for kommunen, f.eks. efter aftale med nabokommunen, et fælleskommunalt selskab eller et behandlingsanlæg i en anden kommune.

5.13 Endvidere vil kommunalbestyrelsens affaldsplan og de heri fastlagte målsætninger og retningslinier for affaldets fordeling på bortskaffelsesformer: genanvendelse, kompostering, biogas, forbrænding, deponering, m.v., give retningslinier for administrationen af anvisningspligten.

5.14 Ved udformningen af anvisningspligten skal kommunalbestyrelsen være opmærksom på eksisterende bortskaffelsesordninger, der er etableret via et privat kontraktsforhold. For så vidt disse ordninger er miljømæssige forsvarlige, og affaldet i øvrigt bortskaffes til et godkendt registreringspligtigt anlæg, kan kommunalbestyrelsen – som et led i anvisningspligten – tillade, at affaldet bortskaffes på sædvanlig vis, indtil det private kontraktsforhold er udløbet. Såfremt det private kontraktsforhold genforhandles, skal det indordnes under kommunens anvisning.

Kontrol

5.15 Kommunalbestyrelsen har pligt til at føre kontrol med, om det anviste affald bortskaffes i overensstemmelse med anvisningen, jvf. § 8, stk. 1. Denne kontrol kan f.eks. finde sted via stikprøver. Dokumentation for korrekt anvisning kan f.eks. ske ved fremvisning af kvittering, veje- og modtagesedler.

Oplysninger om affaldsbortskaffelsen

5.16 Kommunalbestyrelsen har hjemmel til hos virksomheder at indhente alle oplysninger, der vedrører bortskaffelsen af det

anviste affald, jvf. § 8, stk. 2. De anvendte transportvirksomheder er således også pligtige til at afgive oplysninger til kommunalbestyrelsen vedrørende affaldsbortskaffelsen.

5.17 Kommunalbestyrelsen kan ligeledes indhente oplysninger om modtaget affald fra hver enkelt virksomhed og anlæg, hvortil affald er anvist, også selvom disse anlæg er beliggende uden for kommunen. De pågældende virksomheder og anlæg er forpligtet til at afgive oplysninger om, hvilke affaldstyper og mængder er der modtaget. Disse oplysninger kan indhentes dels i forbindelse med ovennævnte kontrol af korrekt bortskaffelse, dels i forbindelse med planlægning og dimensionering af bortskaffelsesanlæg i relation til den kommunale affaldsplanlægning. Reglerne herom kan med fordel indarbejdes i de aftaler, der indgås mellem kommunalbestyrelsen og behandlingsanlæggene.

5.18 Kommunalbestyrelsens udgifter i forbindelse med det anvisningspligtige affald kan finansieres via gebyrer. I så fald er det en forudsætning, at der er udarbejdet et anvisningsregulativ, der fastsætter kommunens adgang til at gebyrfinanciere de anviste bortskaffelsesordninger/muligheder.

6. Benyttelsespligt

6.1 En anvisning, der er foranstaltet af kommunalbestyrelsen, medfører benyttelsespligt for borgere, virksomheder, institutioner m.v., hvilket skal fremgå af regulativet. Borgere, virksomheder, institutioner m.v. skal på kommunens forlangende godtgøre, at affaldet er bortskaffet i overensstemmelse med de kommunale anvisninger jvf. § 9, stk. 2.

7. Affaldets sammensætning

7.1 Bestemmelserne i bekendtgørelsens kapitel 5 er bl.a. udformet med henblik på at sikre, at kommunalbestyrelsens anvisningspligt efter § 7 ikke medfører, at affaldsproducenten fratages en del af ansvaret for en miljømæssig forsvarlig bortskaffelse.

Oplysninger om affald

7.2 Det er forudsat, at de virksomheder, der frembringer affald, i det omfang kommunalbestyrelsen vurderer det, skal tilvejebringe alle oplysninger, der er nødvendige for kommunalbestyrelsens meddelelse af anvisning om bortskaffelsesmulighed, herunder udføre egenfinansierede undersøgelser.

7.3 Baggrunden for kommunalbestyrelsens adgang til at fremskaffe oplysninger er endvidere at sikre et detaljeret kendskab til affaldets mængde, sammensætning og egenskaber. Dette er en

forudsætning for, at anvisningen kan ske på et miljømæssigt for-
svarligt grundlag, idet en uhensigtsmæssig anvist bortskaffelse
kan resultere i en uønsket miljøpåvirkning.

7.4 Kommunalbestyrelsen bør derfor tilrettelægge administra-
tionen af bekendtgørelsen med udgangspunkt i det eksisterende
kendskab til affaldsmængderne, sammensætningen m.v. Dette
vidensgrundlag bør løbende suppleres og udbygges. §§ 10, 11 og
12 giver de nødvendige instrumenter hertil.

7.5 Kommunalbestyrelsen kan endvidere pålægge virksomheder
at afgive alle oplysninger i forbindelse med affaldsbortskaffelsen,
herunder om økonomiske forhold. Desuden har kommunalbe-
styrelsen mulighed for at pålægge virksomheder at afgive nær-
mere definerede prøver af virksomhedens affald med henblik på
miljøtekniske- eller miljømæssige undersøgelser, jvf. § 10, stk. 1.

7.6 I medfør af § 10, stk. 2 kan virksomheder påbydes at finan-
ciere og gennemføre undersøgelser af miljøpåvirkningen og
effekten ved forskellige behandlings- og deponeringsmetoder.
Der kan f.eks. være tale om at pålægge gennemførelse af ud-
vasknings- og afbrændingsforsøg, hvor en række forureningspa-
rametre bestemmes og måles. I forbindelse med påbud efter
denne bestemmelse kan kommunalbestyrelsen fastsætte nærmere
vilkår for hvem, hvor og hvordan undersøgelserne skal gennem-
føres og fastsætte tidsfrister herfor. Der henvises endvidere til
miljøbeskyttelseslovens § 52 vedrørende oplysningspligt. Miljø-
beskyttelseslovens § 52 stiller dog krav om, at forholdet skal kun-
ne give anledning til forurening.

Sorteringskrav

7.7 I medfør af § 11 kan kommunalbestyrelsen meddele krav om
sortering af virksomhedernes affald i nærmere angivne materi-
alefraktioner, herunder frasortering af miljøfremmede stoffer og
forrensning af affaldet.

7.8 Bestemmelsen i § 12 pålægger affaldsproducenten at give
meddelelse om væsentlige ændringer i affaldsmængde og sam-
mensætning. Dette sikrer en afgræsning af kommunalbesty-
relsens ansvar, hvis der opstår problemer ved driftsuheld, fejl-
produktioner, m.v. I disse tilfælde vil en tidligere meddelt anvis-
ning på bortskaffelsesmulighed ikke nødvendigvis være
gældende, men kan erstattes af en ny anvisning.

8. Regulativer

8.1 Med henblik på at gøre bekendtgørelsens regler anvendelige
i kommunen fastslår § 14, at de nærmere regler om indsamlings-
ordninger, herunder en række praktiske forhold, skal fastlægges
i et regulativ. Med hensyn til eventuelle andre fælles ordninger,

jvf. § 3, samt anvisninger, jvf. § 7, kan reglerne herom ligeledes fastsættes i regulativform. Der skal dog altid udarbejdes regulativ, hvis ordningerne gebyrfinansieres.

8.2 Regulativbestemmelserne kan suppleres med bestemmelser om sortering, forbehandling og rensning af affald med henblik på genanvendelse af dele af affaldet samt regler om særskilt aflevering af enkeltfraktioner, jvf. § 3. Endvidere kan regulativerne henvise til de regler, der forpligter virksomhederne til at give oplysning om affaldets sammensætning m.v. jvf. kapitel 5.

8.3 Med henblik på en afgrænsning af, hvem der skal financiere de forskellige ordninger og øvrige bortskaffelsesmuligheder, skal det fremgå af kommunens regulativer, hvilke husstande, institutioner og virksomheder m.v., der er forpligtet og berettiget til at benytte de enkelte ordninger og anvisninger.

Dispensation

8.4 Pligten til at bortskaffe sit affald på miljømæssig forsvarlig vis samt til at deltage i og følge kommunale ordninger og anvisninger, kan ikke generelt fraviges af kommunalbestyrelsen. Det vil således være i strid med bekendtgørelsen, såfremt der i regulativet åbnes mulighed for, at der generelt kan dispenseres fra benyttelsespligten.

8.5 Den eneste dispensationsbestemmelse bekendtgørelsen åbner mulighed for at kommunalbestyrelsen kan anvende, vedrører dagrenovationslignende affald fra *virksomheder* m.v. jvf. § 2, stk. 4. Hvis der er indsat en bestemmelse herom i regulativet kan kommunalbestyrelsen i *konkrete* tilfælde meddele fritagelse. I en sådan situation skal virksomheden m.v. imidlertid have anvist en anden benyttelsespligtig bortskaffelsesmulighed jvf. § 5.

8.6 Kommunalbestyrelsen kan alene fritage en husejer eller virksomhed for de ikke-pligtsmæssige kommunale ordninger ved at ændre ordningens geografiske udbredelse, således at den pågældende husejer eller virksomhed ikke er omfattet. Såfremt den geografiske ændring er af underordnet betydning for ordningen som helhed vil dette ikke kræve udarbejdelse af et nyt regulativ. I så fald skal kommunalbestyrelsen dog på anden vis kunne redegøre for ordningens præcise afgrænsning. Kommunalbestyrelsen skal dog i givet fald stadig anviser den pågældende husejer eller virksomhed en bortskaffelsesmulighed, jvf. § 5.

8.7 Kommunalbestyrelsen kan i regulativet fastsætte bødestraf for overtrædelse af regulativets bestemmelser, jvf. § 16, stk. 5. Regulativets strafbestemmelser skal henvise direkte til de bestemmelser i regulativet, der ønskes strafsanktioneret. Kommunen har herved mulighed for at afkræve »ekstra betaling«, såfremt regulativfastsatte sorteringskrav eller retningslinier for affaldsbortskaffelsen ikke overholdes af den enkelte bruger.

8.8 Det skal fremgå af regulativet, at eventuelle klager over forhold vedrørende affaldsbortskaffelsen afgøres endeligt af kommunalbestyrelsen, og at kommunalbestyrelsens afgørelse ikke kan indbringes for højere administrative myndigheder, jvf. § 15.

9. Gebyrer

9.1 Kommunalbestyrelsen kan opkræve gebyrer for de ordninger og anvisninger kommunen etablerer, jvf. § 14, stk. 2. Forudsætningen for at gebyrfinanciere en indsamlings/afleveringsordning eller en anden anvist bortskaffelsesmulighed er, at alle, som ordningen retter sig mod i henhold til regulativet pålægges en benyttelsespligt. Som udgangspunkt er det underordnet, om den private husstand eller virksomhed frembringer den pagældende affaldstype. Den ydelse der skal betales for, er således i nogle tilfælde alene muligheden for at kunne komme af med det affald, der er omfattet af regulativet, uafhængig af om den pagældende producerer affald af den type.

9.2 Fastsættelse af gebyrer på affaldsområdet skal ske i overensstemmelse med »hvile i sig selv-princippet«, således at der over et vist tidsrum opkræves et beløb, der svarer til de faktiske omkostninger, der er forbundet med driften af ordningerne. Af hensyn til en forenkling af gebyradministrationen kan kommunalbestyrelsen opkræve et samlet gebyr til dækning af udgifterne til håndtering og bortskaffelse m.v. af affald.

9.3 Ved fastsættelsen af et samlet gebyr kan kommunalbestyrelsen tage udgangspunkt i de samlede kommunale omkostninger på affaldsområdet og fordele dem efter gennemsnitsbetragtninger. Kommunalbestyrelsens fastsættelse af et samlet gebyr for virksomheder og grundejere skal dog fortsat i rimeligt omfang svare til den ydelse, der leveres eller stilles til rådighed for den enkelte bruger, der ud fra en gennemsnitsbetragtning må antages at have gavn af ordningen.

9.4 En forudsætning for anvendelse af ovennævnte fremgangsmåde ved gebyrfastsættelsen er, at kommunalbestyrelsen kan udarbejde en redegørelse for beregningen af gebyrernes størrelse. Endvidere kan kommunalbestyrelsen med jævne mellemrum, f.eks. i forbindelse med udarbejdelsen af budgetter for det efterfølgende år, revidere beregningsforudsætningerne og evt. gebyrernes størrelse.

9.5 Ovennævnte gebyrfastsættelse er iøvrigt ikke til hinder for, at kommunalbestyrelsen kan differentiere gebyrstørrelserne afhængig af den faktiske benyttelse.

9.6 De nærmere regler for opkrævningen af gebyrer fastsættes af kommunalbestyrelsen. Der henvises til § 25 i lovbekendtgørelse nr. 307 af 30. maj 1973 om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, hvorefter et samlet renovationsgebyr, herunder betaling for genanvendelsesordninger, kan opkræves over ejendomsskatten. Der gælder dog ikke samme fortrinsret som for ejendomsskatter.

10. Øvrige bestemmelser

10.1 Bestemmelsen i § 6 finder anvendelse på hele bekendtgørelsens område. Ved opbevaring og transport af affald, der foretages af andre end affaldsproducenten, er producenten ansvarlig for dels eventuelle skader forårsaget af affaldet (færdselsmæssige omstændigheder undtaget), dels selve bortskaffelsesmåden, indtil affaldet er accepteret af en kommunalt anvist bortskaffelsesmulighed, en kommunal indsamlingsordning eller anden fælles ordning, eller en af myndighederne godkendt transportør.

10.2 Bestemmelsen i § 13 regulerer udelukkende miljømæssige forhold og f.eks. ikke æstetiske problemer. Bestemmelsen kan anvendes ved såvel afhjælpning som forebyggelse af ulemper. Der henvises iøvrigt til kapitel 11 i bekendtgørelse af reglement om miljøbeskyttelse.

10.3 Overtrædelse af en række af bekendtgørelsens bestemmelser kan straffes med bøde eller under skærpede omstændigheder med hæfte eller fængsel indtil 1 år, jvf. § 16, stk. 1 og 2.

10.4 Der er i bekendtgørelsen ingen overgangsbestemmelser, bortset fra § 7, stk. 1. De regulativer, der er udstedt i medfør af reglement om miljøbeskyttelse, skal imidlertid opretholdes og administreres i overensstemmelse med såvel reglement om miljøbeskyttelse som bekendtgørelse om bortskaffelse af affald, indtil et nyt regulativ er udarbejdet.

Bekendtgørelse om bortskaffelse af affald

I henhold til §§ 4, 5 og 6, § 62 a, stk. 5, nr. 1 og 2, og stk. 7, samt § 83, stk. 3 i lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 85 af 8. marts 1985, med de ændringer, der følger af lov nr. 329 af 4. juni 1986, lov nr. 925 af 19. december 1986, lov nr. 355 af 13. maj 1987 og lov nr. 392 af 10. juni 1987 fastsættes:

Kapitel 1

Område

§ 1. Bekendtgørelsen omfatter affaldsbortskaffelse, der ikke er reguleret af anden lovgivning.

Stk. 2. Bekendtgørelsen omfatter ikke restprodukter fra elkraftværker.

Stk. 3. Bekendtgørelsen omfatter ikke affald, der indsamles i henhold til følgende bekendtgørelser:

- 1) bekendtgørelse nr. 881 af 11. december 1986 om kommunal indsamling af genanvendelige materialer og produkter fra private husholdninger,
- 2) bekendtgørelse nr. 882 af 11. december 1986 om kommunale indsamlinger af genanvendelige materialer og produkter fra erhvervsvirksomheder og
- 3) bekendtgørelse nr. 883 af 11. december 1986 om kommunal indsamling af madaffald fra storkøkkener.

Kapitel 2

Indsamlingsordninger

§ 2. I bebyggelser, hvor der til stadighed eller periodisk bor mere end 1000 indbyggere, skal kommunalbestyrelsen iværksætte indsamling af dagrenovation fra husholdninger og dagre-

novationslignende affald fra virksomheder, herunder institutioner, kantiner og restauranter.

Stk. 2. I andre områder kan kommunalbestyrelsen iværksætte indsamling af det i stk. 1 nævnte affald.

Stk. 3. Ved dagrenovation forstås affald, der naturligt forekommer fra husholdninger, bortset fra haveaffald og storskrald.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at dagrenovationslignende affald fra virksomheder m.v. ikke skal være omfattet af indsamlingsordningen.

§ 3. Kommunalbestyrelsen kan iværksætte indsamlingsordninger eller andre fælles ordninger for andet affald end dagrenovation, herunder særskilt indsamling af enkeltfraktioner.

§ 4. Når en kommunal ordning er iværksat, er enhver husejer, virksomhed, institution m.v. forpligtet til at benytte ordningen og herfor betale det af kommunalbestyrelsen fastsatte gebyr. Med husejere sidestilles ejere af ubebygget grund, når der på denne fremkommer affald af ikke ubetydeligt omfang.

Stk. 2. I det i § 14 omhandlede affaldsregulativ kan kommunalbestyrelsen fastsætte bestemmelser om tilladelse til kompostering af affald på ejerens egen grund. Husejere, virksomheder, institutioner m.v., der følger reglerne om kompostering af affald er ikke forpligtet til at benytte en indsamlingsordning for så vidt angår den del af affaldet, der komposteres.

§ 5. I tilfælde, hvor en husejer, virksomhed, institution m.v. ikke er omfattet af en kommunal ordning, påhviler det kommunalbestyrel-

sen at anvise denne en bortskaffelsesmulighed, jf. § 7. Husejeren, virksomheden, institutionen m.v. skal benytte den anviste bortskaffelsesmulighed, jf. § 9.

§ 6. Opbevaring og bortskaffelse, herunder transport af affald skal ske på hygiejnisk og miljømæssig forsvarlig måde.

Kapitel 3

Anvisningspligt

§ 7. Kommunalbestyrelsen kan anvise bortskaffelsesmulighed for det af bekendtgørelsen omfattede affald, der frembringes i kommunen.

Stk. 2. Fra 1. januar 1990 skal kommunalbestyrelsen anvise bortskaffelsesmulighed for det i stk. 1 nævnte affald.

Stk. 3. Anvisning skal ske til virksomheder eller anlæg, der modtager affald med henblik på genanvendelse, eller til virksomheder eller anlæg, der modtager affald til deponering eller behandling, herunder forbrænding.

§ 8. Kommunalbestyrelsen påser, at virksomheder m.v. bortskaffer affaldet i overensstemmelse med kommunalbestyrelsens anvisning.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan pålægge virksomheder at afgive alle oplysninger vedrørende affaldsbortskaffelsen, herunder oplysning om de af virksomheden eventuelt anvendte transportvirksomheder.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan pålægge de i § 7, stk. 3 nævnte virksomheder eller anlæg at afgive alle oplysninger om modtaget affald, herunder oplysning om hvilke affaldstyper og hvilke mængder, der er modtaget, fra hver enkelt virksomhed.

Stk. 4. For tilsyn og håndhævelse gælder i øvrigt reglerne i miljøbeskyttelseslovens kap. 7.

Kapitel 4

Benyttelsespligt

§ 9. Husejere, virksomheder, institutioner m.v. er forpligtet til at benytte de af kommunalbestyrelsen anviste bortskaffelsesmuligheder.

Stk. 2. Husejere, virksomheder, institutioner m.v. skal over for kommunalbestyrelsen godtgøre, at affaldet er bortskaffet i overensstemmelse med kommunalbestyrelsens anvisning.

Kapitel 5

Affaldets sammensætning

§ 10. Kommunalbestyrelsen kan pålægge en virksomhed at afgive oplysninger om og prøver af affald.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan pålægge virksomheder at foretage undersøgelser af affaldets miljøpåvirkning ved behandling og bortskaffelse.

§ 11. Kommunalbestyrelsen kan stille krav til virksomheder om affaldets sammensætning, herunder om sortering og rensning af affald.

§ 12. Ved væsentlige ændringer i affaldets mængde, sammensætning eller egenskaber påhviler det virksomheden straks at give kommunalbestyrelsen underretning herom.

Kapitel 6

Andre bestemmelser

§ 13. Kommunalbestyrelsen kan med henblik på forebyggelse af ulemper meddele husejere, virksomheder, institutioner m.v. påbud om opbevaring, oplagring m.v. af affald.

§ 14. Kommunalbestyrelsen fastsætter i et regulativ de nærmere regler om indsamlingsordningens omfang og tilrettelæggelse, herunder om beholdertyper, antal af beholdere, anbringelse af beholdere, anvendelse, fyldning, renholdelse og tømning. Endvidere kan kommunalbestyrelsen i regulativet fastsætte regler om den øvrige bortskaffelse af affald.

Stk. 2. I regulativet kan fastsættes bestemmelser om gebyrer for affaldsbortskaffelse.

Stk. 3. Regulativet skal bekendtgøres i de lokale aviser, der har almindelig udbredelse i kommunen, eller i øvrigt på den på stedet almindeligt anvendte måde.

§ 15. Kommunalbestyrelsernes afgørelser kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

Kapitel 7

Straffe- og ikrafttrædelsesbestemmelser

§ 16. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning straffes med bøde den, der

- 1) undlader at benytte anviste bortskaffelsesmuligheder, efter § 7, jf. § 9
- 2) undlader at afgive oplysninger om og prøver af affald, at efterkomme krav til affaldets sammensætning eller at foretage undersøgelser af affaldets miljøpåvirkning efter § 10
- 3) undlader at efterkomme krav om sortering m.v. efter § 11
- 4) undlader at give underretning om væsentlige ændringer i affaldets mængde, sammensætning eller egenskaber efter § 12

Stk. 2. Straffen kan stige til hæfte eller fængsel i indtil 1 år, hvis overtrædelse er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der ved overtrædelsen er voldt skade på miljøet eller fremkaldt fare derfor eller opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser.

Stk. 3. For overtrædelse, der begås af et aktieselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

Stk. 4. Er overtrædelsen begået af en amtskommune, en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges amtskommunen, kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

Stk. 5. I forskrifter, der udstedes af kommunalbestyrelsen i medfør af denne bekendtgørelse, kan der fastsættes straf af bøde.

§ 17. Bekendtgørelsen træder i kraft den 15. marts 1989.

Stk. 2. Samtidig ophæves kapitel 4.1. og 4.4. i bekendtgørelse nr. 664 af 16 december 1982 af reglement om miljøbeskyttelse.

Miljøministeriet, den 23. februar 1989

LONE DYBKJÆR

/ Hans Jürgen Stehr

Registreringsblad

Udgiver: Miljøstyrelsen, Strandgade 29, 1401 København K

Serietitel, nr.: Vejledning fra Miljøstyrelsen, nr. 2 1990

Udgivelsesår: 1990

Titel:

Bortskaffelse af affald

Undertitel:

Vejledning om bekendtgørelse nr. 118 af 23. februar 1989 om bortskaffelse af affald

Forfatter(e):

Udførende institution(er):

Resumé:

Vejledningen omhandler bekendtgørelse nr. 118 af 23. februar 1989 om bortskaffelse af affald, som trådte i kraft i fuldt omfang den 1. januar 1990.

Kommunalbestyrelsernes ansvar for regulering af affaldsbortskaffelsen er bl.a. udvidet til at omfatte en kommunal anvisningspligt for alt affald, samtidig med at de nu har hjemmel til at stille krav om forudgående rensning og sortering af affaldet.

I henhold til lov om afgift af affald og råstoffer bliver alle deponerings- og forbrændingsanlæg, hvortil der anvises affald, registreringspligtige.

Emneord:

husholdningsaffald; affald; bortskaffelse; kildesortering; indsamling; komposter; kommuner; regulering; anvisning; afgifter

ISBN: 87-503-8262-4

ISSN: 0108-6375

Pris (inkl. moms): 40,- kr.

Format: AS5

Sideantal: 16

Md./år for redaktionens afslutning: januar 1990

Oplag: 1300, genoptryk: 1000

Andre oplysninger:

Tryk: P. J. Schmidt A/S, Vojens

Bortskaffelse af affald

Vejledningen omhandler bekendtgørelse nr. 118 af 23. februar 1989 om bortskaffelse af affald, som trådte i kraft i fuldt omfang den 1. januar 1990.

Kommunalbestyrelsernes ansvar for regulering af affalds-bortskaffelsen er bl.a. udvidet til at omfatte en kommunal an-visningspligt for alt affald, samtidig med at de nu har hjemmel til at stille krav om forudgående rensning og sortering af affaldet.

I henhold til lov om afgift af affald og råstoffer bliver alle depo-nerings- og forbrændingsanlæg, hvortil der anvises affald, regi-streringspligtige.

Miljøministeriet
Miljøstyrelsen

Strandgade 29, 1401 København K, tlf. 31 57 83 10

Pris kr. 40,- (inkl. 22% moms)

ISSN nr. 0108-6375

ISBN nr. 87-503-8262-4